I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1854/89

af 14. juni 1989

om bogføring af importafgifter og eksportafgifter, der udgør en toldskyld, og om vilkårene for betaling heraf

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

i samarbejde med Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Bogføring af importafgifter og eksportafgifter er afgørende for anvendelsen af størstedelen af de specifikke toldforskrifter; betingelserne for, hvorledes bogføringen skal finde sted, er i øjeblikket kun fastlagt i Rådets direktiv 78/453/EØF af 22. maj 1978 om harmonisering af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om henstand med betaling af import- og eksportafgifter (4); i de øvrige tilfælde fastsættes betingelserne for bogføring af importafgifter og eksportafgifter af medlemsstaterne; det bør derfor påses, at der på bedst mulig måde gennemføres en ensartet anvendelse heraf i Fællesskabet; derfor bør direktiv 78/453/EØF erstattes med en forordning, hvori optages alle nødvendige oplysninger og ændringer;

reglerne om bogføring og betingelserne for betaling af toldskyld er af særlig betydning for, at toldunionen kan fungere, som den skal, samt for at sikre størst mulig ligebehandling af virksomhederne i forbindelse med opkrævning af importafgifter og eksportafgifter;

det kan overlades til medlemsstaterne selv at fastlægge de praktiske retningslinjer for bogføringen af importafgifterne og eksportafgifterne; det vigtigste er at fastlægge, inden for hvilke frister bogføringen skal finde sted;

det bør ligeledes fastlægges, inden for hvilke frister de bogførte importafgifts- og eksportafgiftsbeløb skal erlægges; de betalingslempelser ud over betalingshenstand, der indrømmes i medlemsstaterne, bør efter en harmonisering opretholdes; af klarhedshensyn bør samtlige foranstaltninger vedrørende betaling af importafgifter og eksportafgifter, herunder foranstaltningerne vedrørende betalingshenstand, der i øjeblikket er omhandlet i direktiv 78/453/EØF, omarbejdes og samles i en enkelt tekst;

såfremt der indrømmes andre betalingslempelser end betalingshenstand samt i forbindelse med forsinket betaling eller manglende betaling inden for de fastsatte frister, opretholdes den hidtidige retstilstand, hvorefter der skal betales renter;

under hensyn til den løbende udvikling i varetrafikken og kravet om hurtigst mulig frigivelse af varerne er toldvæsenets kontrolmetoder blevet tilpasset på en sådan måde, at toldvæsenet kun i meget få tilfælde kontrollerer varerne, før de frigives; kontrollen af, at importen og eksporten sker i overensstemmelse med forskrifterne, udsættes således og består oftest i en regnskabskontrol, som kan medføre efteropkrævning af et yderligere afgiftsbeløb; efterfølgende kontrol kan endvidere medføre godtgørelse af et for meget opkrævet afgiftsbeløb; det for meget opkrævede beløb er blevet beregnet på grundlag af oplysninger, som den pågældende selv har afgivet, og han har kunnet få rådiged over varerne meget hurtigere, end hvis de var blevet kontrolleret inden frigivelsen;

i betragtning af, at de forskellige medlemsstater følger forskellige retningslinjer i deres kreditpolitik, kan der ikke påtænkes fastsat en enkelt lånerente og en enkelt morarente,

(1) EFT nr. C 41 af 13. 2. 1985, s. 5.
(2) EFT nr. C 229 af 9. 9. 1985, s. 107, og EFT nr. C 96 af 17. 4. 1989.
(3) EFT nr. C 169 af 8. 7. 1985, s. 6.
(4) EFT nr. L 146 af 2. 6. 1978, s. 19.

der skal gælde i hele Fællesskabet; det bør imidlertid undgås, at der i de enkelte medlemsstater opstår for store forskelle i behandlingen af personer, som skal betale en lånerente i henhold til denne forordning, i forhold til dem, der optager lån hos finansieringsinstitutter; den rente, der skal betales, såfremt der indrømmes andre betalingslempelser end betalingshenstand, bør derfor fastsættes af medlemsstaterne i forhold til den gældende rente på det nationale penge- og kapitalmarked; morarenten kan i kraft af sit formål være højere end lånerenten;

hvad angår forsendelse, indrømmes der kautionister lempeligere vilkår med hensyn til frister for rentebetaling end fastsat i denne forordning; disse mere favorable bestemmelser findes i visse internationale konventioner, og nye fællesskabsbestemmelser på området må ikke gribe ind heri; det samme bør gøre sig gældende for fællesskabsforsendelsesproceduren i det omfang, hvor denne procedure i medfør af konventionen med EFTA-landene finder anvendelse på varer, der forsendes mellem Fællesskabets toldområde og disse lande; det samme bør gøre sig gældende for midlertidig indførsel af varer, som sker på betingelserne i den konvention, der blev indgået i Bruxelles den 6. december 1961 (ATA-Konventionen);

direktiv 78/453/EØF bør ophæves, idet bestemmelserne deri er medtaget i denne forordning; for at tage hensyn til ovennævnte tilfælde, i hvilke de betalingspligtige og toldmyndighederne ikke skal betale renter, bør man dels foretage en supplering med relevante bestemmelser af Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3799/86 [2], dels ophæve bestemmelserne om eventuel rentebetaling i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 918/83 [4] —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning vedrører bogføring af importafgifter og eksportafgifter, der udgør en toldskyld, og vilkårene for betaling heraf.

2. I denne forordning forstås ved

a) *toldskyld:* en persons forpligtelse til at erlægge importafgifter (toldskyld ved import) eller eksportafgifter (toldskyld ved eksport), der i henhold til gældende bestemmelser finder anvendelse på varer, for hvilke der skal betales sådanne afgifter;

b) *person:*
   — en fysisk person
   — eller en juridisk person
   — eller, såfremt gældende regler giver mulighed herfor, en sammenslutning af personer, som betragtes som havende rets- og handleevne, uden ved nogen retsforskrift at have fået tillagt status som juridisk person;

c) *bogføring:* toldmyndighedens opførelse i regnskabsregistrene eller på anden måde af størrelsen af import- eller eksportafgifter, der udgør toldskyld;

d) *importafgift:* told og afgifter med tilsvarende virkning samt landbrugsimportafgifter og andre afgifter ved indførsel, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik eller i de særordninger, der anvendes på visse varer, som frembringes ved forarbejdning af landbrugsprodukter;

e) *eksportafgift:* landbrugseksportafgifter og andre afgifter ved udførsel, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik eller i de særordninger, der anvendes på visse varer, som frembringes ved forarbejdning af landbrugsprodukter;

f) *toldmyndighed:* enhver myndighed, som har beføjelse til at håndhæve toldbestemmelserne, også selv om vedkommende myndighed ikke henhører under toldadministrationen.

AFSNIT I

BOGFØRING AF IMPORTAFGIFTER OG EKSPORTAFGIFTER

Artikel 2

1. Ethvert importafgifts- eller eksportafgiftsbeløb, der udgør en toldskyld — i det følgende benævnt »afgiftsbeløb« — skal beregnes af toldmyndigheden, så snart den har de fornødne oplysninger, og bogføres af denne myndighed.

Første afsnit gælder ikke, når en foreløbig antidumping- eller udligningstold er blevet indført, eller når artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1697/79 kan finde anvendelse.

2. De praktiske regler for bogføringen af afgiftsbeløbene fastlægges af medlemsstaterne. Disse regler kan være forskellige, afhængig af om toldmyndigheden på baggrund af forholdene omkring toldskyldens opståen er sikker på eller ikke sikker på, at de nævnte beløb betales.

(1) EFT nr. L 175 af 12. 7. 1979, s. 1.
(2) EFT nr. L 352 af 13. 12. 1986, s. 19.
(3) EFT nr. L 197 af 3. 8. 1979, s. 1.
(4) EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 1.

Reglerne for toldmyndighedens bogføring af afgiftsbeløbene i de forskellige tilfælde meddeles Kommissionen.

Artikel 3

1. Såfremt der opstår en toldskyld ved antagelsen af angivelsen af en vare til en anden toldprocedure end midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter, eller ved en hvilken som helst anden handling, der har samme retsvirkning som denne antagelse, skal beløbet svarende til denne toldskyld bogføres, så snart det er blevet beregnet, eller senest andendagen efter den dag, hvor varerne er blevet frigivet, eller eksporttilladelse er givet, jf. dog stk. 2.

Dog kan, for så vidt der er stillet sikkerhed for deres betaling, samtlige afgiftsbeløb vedrørende varer, der er frigivet — eller for hvilke eksporttilladelse er givet — til en og samme person i løbet af en af toldmyndigheden fastsat periode, som højst må være på 31 dage, bogføres samlet ved slutningen af perioden. Denne bogføring skal ske senest fem dage efter den pågældende periodes udløb.

2. Såfremt en vare efter bestemmelserne kan frigives, inden visse betingelser i fællesskabsretten, som er afgørende for fastlæggelsen af toldskylden eller opkrævningen af denne, er opfyldt, skal bogføringen finde sted senest to dage efter den dag, hvor toldskylden eller forpligtelsen til at betale de afgiftsbeløb, der følger af denne, er endelig fastlagt eller fastslået.

Vedrører toldskylden imidlertid en foreløbig antidumping- eller udligningstold, skal denne told bogføres senest to måneder efter, at Rådets forordning om indførelse af en endelig antidumping- eller udligningstold er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. Såfremt der opstår en toldskyld under andre omstændigheder end dem, der er omhandlet i stk. 1, skal bogføringen af det tilsvarende afgiftsbeløb ske senest to dage eftert det tidspunkt, hvor toldmyndigheden kan

a) beregne det pågældende afgiftsbeløb, og

b) fastslå, hvilken person der skal betale dette beløb.

Artikel 4

1. De i artikel 3 nævnte frister kan forlænges,

a) hvis medlemsstaternes administrative organisation gør det nødvendigt, navnlig hvis bogføringen sker centralt

b) hvis toldmyndigheden som følge af særlige omstændigheder ikke er i stand til at overholde de fastsatte frister.

Fristerne kan ikke forlænges ud over 14 dage.

2. De frister, der er fastsat i stk. 1, gælder ikke i tilfælde af hændelige omstændigheder eller force majeure.

Artikel 5

Såfremt det afgiftsbeløb, som følger af en toldskyld, ikke er bogført i henhold til artikel 3 og 4 eller er bogført for lavt i forhold til det lovligt skyldige beløb, skal bogføringen af det afgiftsbeløb, der skal opkræves eller efteropkræves, ske senest to dage efter det tidspunkt, hvor toldmyndigheden er blevet klar over situationen og kan beregne det lovligt skyldige beløb og fastslå, hvem der skal betale beløbet. Denne frist kan forlænges efter artikel 4.

Artikel 6

1. Så snart afgiftsbeløbet er bogført, underrettes den betalingspligtige person efter en passende fremgangsmåde om beløbets størrelse.

2. Såfremt der i toldangivelsen er anført et vejledende afgiftsbeløb, kan toldmyndigheden bestemme, at den i stk. 1 omhandlede underretning kun skal ske, såfremt det angivne afgiftsbeløb ikke svarer til det af toldmyndigheden fastsatte beløb.

I tilfælde hvor der gøres brug af den i første afsnit fastsatte mulighed, betragtes toldmyndighedens frigivelse af varerne — eller meddelelse af udførselstilladelse for varerne — som underretning af den betalingspligtige person om det bogførte afgiftsbeløb, jf. dog artikel 3, stk. 1, andet afsnit.

Artikel 7

Såfremt der ikke kan foretages efteropkrævning efter artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1697/79, kan medlemsstaterne undlade at anvende artikel 2 eller artikel 6 i nærværende forordning.

AFSNIT II

FRIST OG NÆRMERE REGLER FOR BETALING AF IMPORTAFGIFTERNE OG EKSPORTAFGIFTERNE

Kapitel A

Princip

Artikel 8

Ethvert afgiftsbeløb, der er genstand for den i artikel 6 omhandlede underretning, skal erlægges af den betalingspligtige inden udløbet af følgende frister:

a) Såfremt der ikke er indrømmet den betalingspligtige nogen af de i kapitel B fastsatte betalingslempelser, skal betalingen ske inden for den fastsatte frist.

Med forbehold af de gældende bestemmelser vedrørende indsigelse må denne frist højst være på ti dage fra det tidspunkt, hvor den afgiftspligtige er blevet underrettet om det skyldige afgiftsbeløb, og den skal, hvis der har fundet samlet bogføring sted under de i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, anførte forudsætninger, fastsættes således, at den betalingspligtige ikke derved opnår en længere betalingsfrist, end tilfældet ville have været, hvis vedkommende havde fået henstand med betalingen på de i kapitel B, afdeling 1, anførte betingelser.

Forlængelse indrømmes uden videre, når det godtgøres, at den pågældende har modtaget underretningen for sent til at kunne overholde den frist, der gælder for betalingen.

Toldmyndigheden kan desuden efter anmodning indrømme den betalingspligtige en forlænget frist, når det skyldige afgiftsbeløb hidrører fra en efteropkrævning. En således indrømmet forlænget frist kan ikke overstige den tid, der er nødvendig, for at den betalingspligtige kan træffe de fornødne foranstaltninger til at opfylde sin forpligtelse, jf. dog artikel 15.

b) Såfremt der er indrømmet den betalingspligtige en af de i kapitel B fastsatte betalingslempelser, skal betalingen finde sted ved udløbet af den eller de frister, der er fastsat i forbindelse med disse betalingslempelser.

Artikel 9

Betaling skal finde sted i rede penge eller i form af ethvert andet betalingsmiddel, som ifølge lovgivningen i den pågældende medlemsstat har tilsvarende frigørende virkning (»kontant betaling«). Den kan ske via modregning, når gældende bestemmelser tillader det.

Kapitel B

Betalingslempelser

Afdeling 1

Betalingshenstand

Artikel 10

Såfremt det afgiftsbeløb, den pågældende skylder, vedrører varer, der er angivet til en toldprocedure, som indebærer pligt til betaling af sådanne afgifter, indrømmer toldmyndighederne efter anmodning henstand med betaling af dette beløb på de i artikel 11 til 14 fastsatte betingelser.

Artikel 11

Det er en forudsætning for indrømmelse af betalingshenstand, at ansøgeren har stillet sikkerhed.

Endvidere kan indrømmelse af betalingshenstand give anledning til opkrævning af ektraomkostninger for sagsoprettelse og tjenesteydelse.

Artikel 12

1. Toldmyndigheden kan indrømme betalingshenstand efter en af følgende regler:

a) enten særskilt for hvert enkelt beløb, der bogføres på de i artikel 3, stk. 1, første afsnit, anførte vilkår

b) eller samlet for alle afgiftsbeløb, der bogføres på de i artikel 3, stk. 1, første afsnit, anførte vilkår i løbet af en periode, der fastsættes af toldmyndigheden, og som højst må være på 31 dage

c) eller samlet for alle afgiftsbeløb, som bogføres samlet i medfør af artikel 3, stk. 1, andet afsnit.

2. Der indrømmes ligeledes, på samme betingelser som i stk. 1, betalingshenstand for afgiftsbeløb vedrørende varer, der er angivet til toldproceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter.

Artikel 13

1. Betalingshenstanden er på 30 dage. Den beregnes således:

a) Såfremt betalingshenstanden indrømmes efter artikel 12, litra á), beregnes fristen fra dagen efter den dag, hvor toldmyndigheden har bogført afgiftsbeløbet.

Såfremt artikel 4 bringes i anvendelse, nedsættes den i overensstemmelse med første afsnit beregnede frist på 30 dage med et antal dage svarende til den frist ud over to dage, der har været anvendt til bogføringen.

b) Såfremt betalingshenstanden indrømmes i overensstemmelse med artikel 12, litra b), beregnes fristen fra dagen efter den dag, hvor perioden for samlet bogføring udløber. Den nedsættes med et antal dage svarende til halvdelen af det antal dage, perioden for samlet bogføring omfatter.

c) Såfremt betalingshenstanden indrømmes i overensstemmelse med artikel 12, litra c), beregnes fristen fra dagen efter udløbet af den periode, i hvilken de pågældende varer er blevet frigivet — eller eksporttilladelse er givet. Den nedsættes med et antal dage svarende til halvdelen af det antal dage, den pågældende periode omfatter.

2. Såfremt de i stk. 1, litra b) og c), omhandlede perioder omfatter et ulige antal dage, er det antal dage, der skal fradrages fristen på 30 dage i henhold til bestemmelserne i disse litra, lig med halvdelen af det lige antal dage umiddelbart under dette ulige antal.

3. For at forenkle proceduren kan medlemsstaterne, såfremt de i stk. 1, litra b) og c), omhandlede perioder er en kalenderuge eller en kalendermåned, bestemme, at den afgiftsbetaling, for hvilken der er indrømmet betalingshenstand,

a) når der er tale om en periode på en kalenderuge, skal finde sted om fredagen i den fjerde uge efter denne kalenderuge

b) når der er tale om en periode på en kalendermåned, skal finde sted senest den sekstende dag i måneden efter denne kalendermåned.

Artikel 14

1. Der kan ikke indrømmes betalingshenstand for afgiftsbeløb, som, selv om de vedrører varer, der er angivet til en toldprocedure, som indebærer pligt til betaling af sådanne afgifter, bogføres efter de gældende bestemmelser for antagelse af ufuldstændige angivelser, som følge af at klarereren ved udløbet af den fastsatte frist ikke har givet de nødvendige oplysninger til endelig bestemmelse af varernes toldværdi eller ikke har leveret de oplysninger eller det dokument, der manglede ved antagelsen af den ufuldstændige angivelse.

2. Der kan dog indrømmes betalingshenstand i de i stk. 1 omhandlede tilfælde, såfremt det afgiftsbeløb, der skal opkræves, bogføres inden udløbet af en frist på 30 dage fra tidspunktet for bogføringen af det oprindeligt krævede beløb, eller, såfremt der ikke er foretaget nogen bogføring, fra tidspunktet for antagelsen af angivelsen vedrørende de pågældende varer. Varigheden af en betalingshenstand, der indrømmes på disse vilkår, må ikke gå ud over tidspunktet for udløbet af den periode, som i medfør af artikel 13 er indrømmet for betaling af det oprindeligt fastsatte afgiftsbeløb, eller som skulle være indrømmet, såfremt det lovligt skyldige afgiftsbeløb var blevet bogført ved angivelsen af de pågældende varer.

Afdeling 2

Andre betalingslempelser

Artikel 15

Medlemsstaterne kan tillade, at der ud over den i afdeling 1 omhandlede betalingshenstand indrømmes en person, der skal betale et afgiftsbeløb, andre betalingslempelser.

Det er en forudsætning for indrømmelse af disse betalingslempelser, at der stilles en sikkerhed. Toldmyndigheden kan dog undlade at kræve denne sikkerhed, når et sådant krav på grund af den pågældende persons situation vil kunne give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder.

Afdeling 3

Betaling inden fristernes udløb

Artikel 16

Uanset hvilken betalingslempelse den person, der skal betale et afgiftsbeløb, har fået indrømmet, kan denne person erlægge dette beløb helt eller delvis inden udløbet af den frist, der er indrømmet.

Afdeling 4

Betaling foretaget af tredjemand

Artikel 17

Ethvert afgiftsbeløb kan betales af en tredjemand på den betalingspligtige persons vegne.

Kapitel C

Tvangsfuldbyrdelse

Artikel 18

Såfremt den person, der skal betale et afgiftsbeløb, ikke har indfriet sin forpligtelse inden for den fastsatte frist, gør toldmyndigheden brug af alle de muligheder, den har i henhold til gældende bestemmelser, herunder tvangsfuldbyrdelse, for at sikre betaling af beløbet.

AFSNIT III

BETALING AF RENTER

Artikel 19

Når en medlemsstat indrømmer betalingslempelser i henhold til artikel 15, skal de omkostninger, der herved pålægges den afgiftspligtige, navnlig renterne, beregnes således, at de svarer til det beløb, der i denne henseende kræves på den enkelte stats penge- og kapitalmarked.

Ved forsinket betaling eller manglende betaling inden for de fastsatte frister kan morarenten være højere end den i foregående afsnit fastsatte rente.

Artikel 20

1. Medlemsstaterne kan undlade at anvende artikel 19, såfremt det på grund af den pågældende persons situation vil kunne give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder.

2. Medlemsstaterne kan ligeledes undlade at opkræve morarente, hvis rentebeløbet er mindre end eller lig med 20 ECU, eller hvis afgifterne betales inden fem dage efter betalingsfristens udløb. Dette beløb kan ændres efter fremgangsmåden i artikel 24, stk. 2.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte minimumsperioder for beregning af renterne.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21

Der kan ikke kræves andre renter af de af en betalingspligtig skyldige afgiftsbeløb end de i artikel 19 omhandlede, uden at dette dog er til hinder for en eventuel anvendelse af de bestemmelser, der er gældende i forbindelse med overtrædelse af toldforskrifterne.

Der kan dog i forbindelse med efteropkrævning opkræves morarenter, såfremt dette er fastsat i de nationale bestemmelser.

Artikel 22

Denne forordning anfægter ikke de bestemmelser, der fritager toldmyndighederne for at bogføre afgiftsbeløb på under 10 ECU.

Artikel 23

Denne forordning ændrer ikke de gunstigere bestemmelser, der måtte være fastsat for kautionister inden for rammerne af ordningen for forsendelse og ordningen i konventionen vedrørende midlertidig indførsel af varer, indgået i Bruxelles den 6. december 1961 (ATA-Konventionen).

Artikel 24

1. Det udvalg for almindelige toldbestemmelser, der er nedsat i henhold til artikel 24 i Rådets direktiv 79/695/EØF af 24. juli 1979 om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning [1], senest ændret ved direktiv 81/853/EØF [2], kan undersøge ethvert spørgsmål om anvendelsen af dette direktiv, som rejses af formanden, enten på dennes initiativ eller efter begæring fra en medlemsstats repræsentant.

2. De for gennemførelsen af denne forordning nødvendige bestemmelser fastsættes efter den i artikel 26, stk. 2 og 3, i direktiv 79/695/EØF beskrevne fremgangsmåde.

Artikel 25

1. Direktiv 78/453/EØF ophæves.

Henvisninger til nævnte direktiv skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

2. Artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1697/79 ophæves.

3. I forordning (EØF) nr. 1430/79 indsættes følgende artikel:

»Artikel 17a

Når de kompetente myndigheder i medfør af denne forordning godtgør importafgifter eller eksportafgifter

[1] EFT nr. L 205 af 13. 8. 1979, s. 19.
[2] EFT nr. L 319 af 7. 11. 1981, s. 1.

samt lånerenter eller morarenter, der eventuelt er opkrævet i forbindelse med betalingen heraf, skal de pågældende myndigheder ikke betale renter. Der kan dog betales renter, hvis dette er fastsat i de nationale bestemmelser.«

4. Artikel 13 i direktiv 81/177/EØF affattes således:

»*Artikel 13*

Med forbehold af de forbud eller restriktioner, som eventuelt er fastsat for varer, der er angivet til udførsel, giver toldmyndighederne først tilladelse til, at varerne udføres, efter eventuelt at have sikret sig, at eksportafgifterne i forbindelse hermed er betalt, eller at der er stillet sikkerhed herfor, eller at der er indrømmet henstand med betalingen på de betingelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 1854/89 af 14. juni 1989 om bogføring af importafgifter og eksportafgifter, der udgør en toldskyld, og om vilkårene for betaling heraf (1).

(1) EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989, s. 1.«

Artikel 26

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1990.

Den anvendes på afgiftsbeløb, der bogføres fra dette tidspunkt.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. juni 1989.

På Rådets vegne

P. SOLBES

Formand